

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 66.295 van 16 mei 1997
in de zaak A. 72.925/IV-16.487.**

In zake : Johan LAUWYCK,
wonende te OOSTENDE,
Ibisstraat 7

tegen :

de Regie voor Maritiem Transport.

D E R A A D V A N S T A T E , I V e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Johan LAUWYCK, vakman voor scheepswerk bij de Regie voor Maritiem Transport, op 20 januari 1997 ingediend heeft om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de hem met een brief van 29 november 1996 medegedeelde beslissing van de Minister van Vervoer waarbij hij bij tuchtmaatregel teruggezet wordt in de graad van hulp-werkman voor scheepswerk en waarbij de minister zijn akkoord betuigt met een ongunstige vermelding op zijn persoonlijke fiche en met het feit dat hij niet meer in een varende functie kan ingeschakeld worden;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien het administratief dossier;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur F. GEENS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 17 maart 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 april 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. de BRUYN, die verschijnt voor verzoeker;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur F. GEENS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 91 van het procedurereglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat de verwerende partij op de terechtzitting niet verschenen is noch er vertegenwoordigd was; dat overeenkomstig artikel 4, vierde lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State zij derhalve geacht wordt in te stemmen met de vordering tot schorsing;

Overwegende dat verzoeker in zijn verzoekschrift tot schorsing, naar de eis van artikel 17, § 2, eerste lid, en § 3, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, tegen het bestreden besluit middelen aanvoert die, indien zij gegrond bevonden worden, de vernietiging ervan kunnen rechtvaardigen; dat hij ook een uiteenzetting geeft van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat hij kan lijden

door een onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit; dat de aangevoerde middelen niet kennelijk onontvankelijk of ongegrond zijn; dat de uiteenzetting van het nadeel prima facie de nodige overtuigingskracht bezit; dat het vermoeden dat artikel 4, vierde lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 aan het al dan niet vertegenwoordigd zijn van de verwerende partij verbindt, in die omstandigheden inhoudt dat de aangevoerde middelen als ernstig moeten worden beschouwd in de zin der wet en dat het mogelijk nadeel ernstig en moeilijk te herstellen is; dat bijgevolg aan de wettelijke voorwaarden voor een schorsing van de tenuitvoerlegging is voldaan;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

"(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de aan Johan LAUWYCK met een brief van 29 november 1996 medegedeelde beslissing van de Minister van Vervoer waarbij hij bij tuchtmaatregel teruggezet

wordt in de graad van hulpwerkman voor scheepswerk en waarbij de minister zijn akkoord betuigt met een ongunstige vermelding op zijn persoonlijke fiche en met het feit dat hij niet meer in een varende functie kan ingeschakeld worden.

Artikel 2.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien mei 1900 zevenennegentig, door de IVE kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

J. BORRET.